

ת"פ 40327/10/19 - מדינת ישראל נגד ישראל מאיר יעקב זדה

ת"פ 40327-10-19
21 פברואר 2021

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

ישראל מאיר יעקב זדה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות המפורטות להלן:

גידול סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה"); החזקת כלים, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודה; היזק מיוחד בזדון, עבירה לפי סעיף 452 יחד עם סעיף 453(ב)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן "חוק העונשין"); נטילת חשמל, עבירה לפי סעיף 400 לחוק העונשין; עיסוק בעבודת חשמל בלא רישיון, עבירה לפי סעיף 6(א) יחד עם סעיף 11 לחוק החשמל, התשי"ד-1954 (להלן: "חוק החשמל"); והתקנת מתקן חשמלי בלא היתר, עבירה לפי סעיף 4 יחד עם סעיף 11 לחוק החשמל.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ולפיו המאשימה תעתור לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס. כמו כן, הסכימו על החילוט המבוקש בכתב האישום המתוקן.

כתב האישום המתוקן

3. החל מיום 1.1.2019 ועד למועד הגשת כתב האישום, שכר הנאשם דירה בירושלים (להלן: "הדירה"). טרם הגשת כתב האישום, במועד שאינו ידוע למאשימה, החל הנאשם לגדל בדירה סם מסוכן מסוג קנבוס. הנאשם שתל בשישה חדרים בדירה עשרות שתילים של קנבוס. לצורך גידול הסם המסוכן, רכש הנאשם והחזיק בדירה ציוד - לרבות מערכת אוורור, דשן, מנורות חשמל, מדי טמפרטורה וכלי עבודה.

4. ביום 17.10.2019, במהלך פשיטה של משטרת ישראל על הדירה, נתפסו שתילי קנבוס במשקל כולל של 224.4 ק"ג נטו.

5. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, במועד שאינו ידוע למאשימה, במטרה לחסוך בהוצאות חשמל בגין תהליך הגידול, הייצור והפקת הסם המסוכן מסוג קנבוס, יצר הנאשם חיבור לא חוקי אל קופסאות החיבורים של חברת החשמל. קופסאות החיבורים ממוקמות בחדר המדרגות של הבניין בו נמצאת הדירה. החיבור הלא חוקי אותו יצר הנאשם התפצל לששת החדרים בדירה בהם גידל הנאשם את הסם המסוכן, כך שהחשמל הזין את הדירה מבלי שהנאשם נשא בעלויות צריכת החשמל המלאות של הדירה.

6. חיבור החשמל בדרך המפורטת לעיל יצר סכנת התחשמלות ושריפה לדירה ולבנין כולו. לנאשם לא היה רישיון לעסוק בעבודות חשמל. שווי החשמל שגנב הנאשם בדרך המפורטת לעיל הינו כ-171,623 ₪.

תסקירי שירות המבחן

7. על פי האמור בתסקיר מיום 20.12.2020, הנאשם בן 23, רווק, מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו בבני ברק, בפיקוח הוריו ושתיים מאחיותיו.

לנאשם שישה אחים והוא הרביעי בסדר הלידה. הנאשם תיאר קשר תקין עם אחיו. בית הוריו של הנאשם מתנהל באורח חיים חרדי. לפני כשנה חלה האב במחלה קשה ותפקודו נפגע. לנאשם קשר משמעותי אך מורכב עם הוריו, על רקע אורח החיים החילוני שניהל טרם מעצרו.

הנאשם סיים שמונה שנות לימוד במערכת החינוך החרדית. בתסקיר התייחסות לקשייו של הנאשם במסגרות הלימוד; לתהליך "חזרה בשאלה" בגיל 15, ולניהול אורח חיים חסר יציבות וחבירה לגורמים בעיתיים. הנאשם לא שירת בצבא.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות. בגיל 19 החל להשתמש בסמים מסוג קנאביס, תחילה בשל השפעה של חברה משתמשת, ובהמשך מסיבות שונות המפורטות בתסקיר. עם מעצרו בתיק הנוכחי ותחילת ההליך המשפטי נגדו, הפסיק הנאשם מיוזמתו להשתמש בסמים.

הנאשם תיאר כי בעת ששהה במעצר (במשך כשבעה חודשים, ר.פ.פ.), הוא חווה קשיים בשל תקריות אלימות מצד העצורים כלפיו. הנאשם תיאר אירועי דקירות במהלך המעצר, ואמר שנמנע מלשתף את הסוהרים בשל חשש מהעצורים. הוא תיאר קשיי שינה ואכילה, מהם סובל גם היום. בשל מצבו הנפשי טופל הנאשם בכלא וגם לאחר שהשתחרר מהמעצר.

בתסקיר התייחסות של שירות המבחן לקשייו של הנאשם ולרקע לביצוע העבירות. הנאשם הציג את מעורבותו השולית באופן נוקשה ומצומצם. שירות המבחן התרשם כי לנאשם עמדות מקלות כלפי החוק, לצד צרכי שייכות חברתית ותחושת מסוגלות וכוה, אף במחיר של מעבר גבולות. שירות המבחן סבר כי יש סיכון להמשך מעורבות שולית ולכן לא בא בהמלצה לגבי שחרורו.

ביום 26.5.2020 שוחרר הנאשם מבית המעצר למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו ותחת צו פיקוח מעצרים למשך חצי שנה. במסגרת הפיקוח השתלב הנאשם ביחידה להתמכרויות בבני ברק, שיתף פעולה ומסר בדיקות שתן נקיות. בקשה לשלב את הנאשם בתכנית לעזרה עצמית למכורים ואנונימיים והכשרה מקצועית בתחום הספרות נדחתה.

בהתאם לדיווח היחיד להתמכרויות, ביום 14.6.2020 החל הנאשם הליך אבחון במסגרתם. הנאשם הגיע באופן רציף לפגישות פרטניות וקבוצות ריצה, ובדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות. משיחות עם הנאשם עלה כי הוא מכיר בפגיעת הסמים ביכולתו לווסת את דחפיו ולהציב לעצמו גבולות. הוא זיהה באופן ברור את הסיכונים במצבו. הנאשם העלה חשש ממאסר בתיק הנוכחי. העובדת הסוציאלית שטיפלה בנאשם ביחידה להתמכרויות התרשמה מהנאשם בצורה חיובית. בשיחות עמו הוא הביע חרטה על מעשיו וניכר כי הוא מגלה מעורבות ורצון לעבור הליך שיקומי משמעותי.

ביום 10.11.2020 התקיימה וועדת אבחון בעניין הנאשם, אשר התמקדה בבניית תכנית שיקום עבורו. בוועדה הוחלט להמשיך בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות, והומלץ להפנות את הנאשם לאבחון מצבו הנפשי.

נוסף על היחידה להתמכרויות, הנאשם מלווה גם על ידי עובד סוציאלי מטעם האיזוק האלקטרוני. המטפל מסר כי הנאשם נתרם מהטיפול ביחידה להתמכרויות. ניכר כי הנאשם מבין את השלכות מעשיו ומשלם מחירים כבדים בגין כך.

באבחון הנוכחי טען הנאשם כי על רקע משבר, הוא העמיק את השימוש בסמים מסוג קנאבוס. לדבריו הוא פנה לגורמים שוליים למטרת הלוואת כספים עבור משפחתו. בעקבות זאת, היה מצוי בחובות ונתון ללחצים. לכן, לדבריו, הסכים להצעת גורמים שוליים לשכור דירה על שמו לצורך גידול סמים, בתמורה לקיזוז החוב שלו. הנאשם טען כי ראה בכך הזדמנות לשיפור מצבו הכלכלי וסגירת חובותיו. הנאשם שלל בעלות על הכלים המתוארים בכתב האישום ונטילת החשמל. הוא הביע צער ובושה לגבי התנהגותו ואמר כי מעשים אלו מנוגדים להתנהלותו בדרך כלל ולאורחות חייו. כמו כן, אמר כי הסדיר את חובותיו.

הנאשם הכיר בנזקים שנגרמו לו עקב השימוש בסמים. הוא מסר כי השימוש הביא למעורבותו בפלילים, לצבירת חובות ולפגיעה בתפקודו ובמשפחתו. לאחר מעורבותו בעבירות הנוכחיות ותחילת ההליך המשפטי, הפסיק הנאשם את השימוש בסמים.

שירות המבחן לא התרשם מדפוסים שוליים מושרשים באישיותו של הנאשם והעריך כי הליך המעצר סייע לנאשם לערוך שינוי בדפוסי התנהלותו.

נוכח היעדר הרשעות קודמות, בהתחשב בהבנה שמגלה הנאשם ביחס להתנהגותו הבעייתית והחרטה שהביע בגינה, ובהתחשב בתהליך המשמעותי שעשה הנאשם במשך כחצי שנה במסגרת היחידה להתמכרויות, היותו נקי מסמים מזה כשנה וחודשיים ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן וגורמי הטיפול, ומאחר שהליך המעצר הממושך היווה גבול מרתיע עבור הנאשם, הומלץ על דחיית המשך הדיון כדי לאפשר לנאשם להעמיק את ההליך הטיפולי החיובי בו הוא מצוי.

8. תסקיר מיום 24.12.2020 - על אף חומרת העבירות; מאחר שהליך טיפולי עשוי לסייע לנאשם בזיהוי דפוסיו המכשילים, מצבי הסיכון בחייו והתמודדות עמם; ומאחר שהטלת עונש מאסר בפועל עלולה להביא להידרדרות במצבו של הנאשם ולפגוע בהליך השיקום, הומלץ על המשך טיפול, לצד מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ראיות לעונש מטעם הנאשם.

9. דו"ח ביקור למטופל מיום 8.1.2021, ד"ר רימה מלמן, רופאה פסיכיאטרית.

במסמך התייחסות לקורות חייו של הנאשם; התייחסות לגרסת הנאשם באשר לעבירות - לפיה המשפחה הייתה במצב כלכלי קשה ועל כן הוא לקח הלוואה מ"אנשים מסוכנים" ולא הצליח להחזיר. האנשים הסכימו לוותר לו על החוב בתנאי שיכור עבורם דירה על שמו, שם החל גידול של קנביס; התייחסות לשהייתו של הנאשם בכלא והחרדה מחזרה לשם. צוין כי הנאשם זקוק להמשך שיקום וטיפול.

10. חוות דעת היחידה להתמכרויות מיום 10.11.2020.

הנאשם הופנה אל יחידת השיקום (התמכרויות) בבני ברק על ידי שירות המבחן למבוגרים ביום 14.6.2020. התקיימו פגישות עם הנאשם אחת לשבוע. בנוסף, הנאשם מגיע ליחידה פעמיים בשבוע ומבצע בדיקות שתן ומשתתף בקבוצת ריצה טיפולית אחת לשבוע.

בגיל 21 החל הנאשם להשתמש בקנאביס לצריכה עצמית, השימוש הפסיק עם מעצרו.

לגבי העבירה, טען הנאשם כי רצה לסייע כלכלית להוריו, על רקע זה הוא לוה 20,000 ₪ מאדם שהכיר דרך חבר משותף. הנאשם לא פרע את חובו ואז המלווה החל לאיים עליו. בתמורה לוותר על החוב, דרש מהנאשם לחתום על

חוזה שכירות בדירה שתשמש עבור אותו אדם לצרכי עבודה. המלווה ביקש מהנאשם להחליף בדירה את העובד שלו שחלה, וכך גילה הנאשם שמדובר במעבדת גידול סמים. במשך שלושה שבועות היה על הנאשם להגיע לדירה ולהשגיו שהמזגנים והאורות פועלים. הנאשם ציין כי חש מאוים וחשש להפר את ההסכם. הנאשם מסרב להסגיר את זהותו של אותו אדם, מהחשש שהוא יממש את איומיו לנקום בו ובמשפחתו אם זהותו תיודע.

הנאשם חזר ואמר שהוא היה "הקוף" שביצע את העבודות עבור האיש, תחת איומים, מבלי שידע מראש למה הדירה תשמש אותו ומבלי שהיה מעורב בגידול הסמים.

הנאשם תיאר את קשייו בכלא ואליומות שחווה שם.

הנאשם ביטא הבנה לבעייתיות שהובילה למעורבותו בעבירה ולקשריו השוליים. בעקבות מעצרו, חווה הנאשם זעזוע עמוק לגבי השינויים אשר יהיה עליו לעשות לאחר שחרורו. ההתקרבות לדת, למשפחתו ולשלושת חבריו מסייעת לו בכך. לטענת הנאשם, בטיפול הוא מקבל כלים נכונים להתמודד עם המצב בו הוא נמצא ומצפה לצאת אדם אחר. לנאשם מוטיבציה גבוהה לטיפול ושיקום. הוא משתף פעולה, מגיע לפגישות בעקביות ובזמן ומגלה אחריות אישית בתהליך. השיחות חשובות לו, הוא משתף בלבטיו ומפנים כלים ומיומנויות להתמודדות העולות בטיפול. העובדת הסוציאלית התרשמה כי הנאשם אדם חיובי, נעים הליכות וורבאלי. הוא הביע חרטה אמיתית ולקח אחריות על חלקו במעשה הפלילי. הוא גילה מעורבות ורצון לעשות הליך שיקומי משמעותי וכן.

11. סרן מוטי הלפרין.

חבר של הנאשם מגיל 14. משרת בצבא בחטיבת כפיר. עבר עם הנאשם את תהליך היציאה בשאלה, יחד עם חבר נוסף. הם התחילו לעבוד וגרו יחד בדירה שכורה בבני ברק. מאז שהנאשם במעצר בית הוא נפגש איתו ומדבר איתו לגבי התקדמותו. הנאשם טעה וישלם על הטעות שלו, כשהמשימה של העד היא לעזור לו להשתקם.

12. אביו של הנאשם, הרב רבי יעקב זדה

אביו של הנאשם. בן 56, אדם חולה מאוד. לדבריו, מאז הסתבכותו של הנאשם, חייהם נהרסו, אשתו עזבה את עבודתה, המצב בבית לא טוב.

לדברי האב, הנאשם "לא שייך" לבית הסוהר. הוא עבר סבל גדול וייסורים גדולים. אם יחזור לבית הסוהר, מי יודע מה יקרה לו. הנאשם ביצע מעשה חמור, אך שילם מחיר כבד, הבית שלהם התפרק, החיים שלהם התפרקו. הם כבר שנה וחצי "חיים ללא חיים". הוא מבקש שבית המשפט יעשה כל שביכולתו.

טיעונים לעונש

13. ב"כ המאשימה טענה התייחסה בטיעוניה למעשיו של הנאשם כמפורט בכתב האישום בו הודה הנאשם, לכך שבדירה נתפסו שתילים במשקל של 224.4 ק"ג, לצד גניבת חשמל בשווי של 171.623 ₪. לדבריה, הנאשם תכנן את ביצוע העבירה, והשקיע רבות בציד שרכש למטרה זו, כפי שמפורט בסעיף 3 לכתב האישום. הנאשם יכול היה להימנע מביצוע העבירה ופעל לשם רווח כספי. אמנם בפועל לא נגרם נזק כי לא נעשה שימוש בסם שהופק, אך הנזק הפוטנציאלי אדיר ואי אפשר להתעלם מכך.

לעניין הערכים החברתיים שנפגעו, טענה לפגיעה בבריאותו הפיזית והנפשית של הציבור, כתוצאה מנזקי השימוש של

הסמים המסוכנים. לשימוש בסמים ישנן גם השפעות עקיפות ובכללן ביצוע עבירות פליליות לצורך השגת הסם. ב"כ המאשימה הפנתה ל ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה (4.7.2012) וע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' מערוף אבו ריקי (3.1.2013) לגבי החומרה הטמונה בעבירות סמים.

לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, טענה כי בהסדר הטיעון הגבילה המאשימה את עצמה ל- 36 חודשי מאסר ובכך הקלה עם הנאשם. מדיניות הענישה היא מאסר בפועל, גם לנאשמים נעדרי עבר פלילי נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 34 ל-48 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

לגבי העונש המתאים, ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. כמו כן, הנאשם נעדר עבר פלילי. לדבריה, המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד ואיננה מחייבת את בית המשפט. ב"כ המאשימה ביקשה למקם את הנאשם מעט מעל תחתית המתחם משיקולי הרתעה. לפיכך ביקשה לגזור על הנאשם מאסר בפועל למשך 36 חודשים, מאסר על תנאי וקנס משמעותי של עשרות אלפי שקלים. לעניין הקנס ציינה כי בהתאם לפסיקה הנוהגת, ישנה חשיבות לרכיב כלכלי משמעותי בענישה. כמו כן ביקשה להורות על חילוט הרכוש המפורט בבקשת החילוט שבכתב האישום.

14. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שהה במעצר למשך מספר חודשים, במהלכם הותקף על ידי אסירים אחרים ונזקק לטיפול רפואי. אחת התקיפות סיכנה את חייו והתירה בו צלקות בגוף ובנפש. הנאשם שוחרר למעצר בית בפיקוח אלקטרוני. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והסכים לחילוט כל הרכוש שפורט בכתב האישום ובכללו קטנוע בשווי 20,000 ₪.

במסגרת השחרור למעצר הבית, הופנה הנאשם ליחידה לטיפול נפגעי סמים בעיר מגוריו, במטרה לשקם את חייו. היחידה התרשמה כי הנאשם מביע מוטיבציה גבוהה לשיקום ומשתף פעולה באופן מלא עם הצוות המטפל. הוא הגיע לפגישות בזמן ובעקביות ודגימות השתן שלו יצאו נקיות.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה.

ב"כ הנאשם התייחס למשפחתו של הנאשם; לדו"ח היחידה להתמכרויות; ולתסקיר שירות המבחן.

לגבי נסיבות ביצוע העבירה, טען כי הנאשם רצה לסייע כלכלית למשפחתו ולכן לוה 20,000 ₪, אותם לא הצליח לפרוע. הוצע לנאשם לבצע את העבירה מושא כתב האישום בתמורה לווייתור על החוב. עוד ציין כי במהלך מעצרו, נדקר הנאשם חמש פעמים, וכיום הוא סובל מתסמינים פוסט טראומטיים.

לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם אדם צעיר אשר נמצא בראשית חייו. שיקומו ייטיב לא רק איתו, אלא עם החברה כולה.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, וביקש לגזור דינו של הנאשם בתחתית המתחם. לחילופין, נוכח הטיפול שעבר הנאשם מאז מעצרו, טען ב"כ הנאשם כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, או לגזור על הנאשם שירות לתועלת הציבור או מאסר לריצוי בעבודות שירות.

לגבי הטלת קנס, ביקש להתחשב בתקופה הממושכת בה שוהה הנאשם בפיקוח אלקטרוני, במצבה הכלכלי הקשה של המשפחה, ובהסכמת הנאשם לחילוט. כן התייחס לתביעה אזרחית של חברת החשמל נגד הנאשם בגין השימוש בחשמל לצורך גדול הסמים.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מבקש להמשיך בהליך השיקומי ומעוניין כי מוטל עליו צו מבחן.

15. הנאשם בדבריו בתום הטיעונים לעונש דיבר על השינוי שחל בו, לאחר שעבר הליך שיקום משמעותי בכלא ומחוץ לו. התהליך הוא תהליך אינטנסיבי שנותן לו כלים להסתכל אחרת על החיים. בזמן שהותו במעצר הוא עבר דברים קשים. כשהגיע לכלא זיהו אותו כ"טרף קל", ניצלו זאת, גנבו ממנו ותקפו אותו. כיום הוא נמצא במקום טוב, יחד עם משפחתו שמסייעת לו בתהליך שהוא עובר. הוא מתבייש שהכניס את משפחתו לסיפור הזה. כיום הוא מצליח להתמודד עם הקשיים בדרך שאינה קשורה לסמים. הוא זקוק להמשך הטיפול, היות והטיפול מיטיב עימו ונותן לו כלים לחיים. הוא רוצה להמשיך את חייו, להקים בית וללמוד מקצוע. הוא למד מהטעות שלו, לוקח אחריות מלאה ומביע חרטה מאוד גדולה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ובנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב לחוק). בהתאם לסעיף 40ג לחוק, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש ההולם, יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק.

17. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות. לעבירות הסמים, שהן החמורות מהעבירות בהן הורשע הנאשם, קבע המחוקק עונש של 20 שנות מאסר. לגבי יתר העבירות נעים העונשים בין שנה לארבע שנות מאסר.

18. לצד הענישה שקבע המחוקק, יש להתחשב במדיניות הענישה הנהוגה.

המאשימה הגישה טבלת הפניות לגזרי דין בעבירות דומות, של הקמת "מעבדות" לגידול סמים. מתחמי הענישה שנקבעו בהם נעים בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל. בנוסף הפנתה לע"פ 2596/18 **כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.2018) - במעבדה לגידול סמים שהקים המערער נמצאו 137.6 ק"ג סם מסוג קנביס. נקבע מתחם עונש הולם בין 35 ל- 56 חודשי מאסר בפועל, ועל המערער נגזרו 26 חודשי מאסר בשל סיכוי ממשי לשיקום; עפ"ג 46738-09-14 **מדינת ישראל נ' צקבאשווילי ואח'** (31.12.2014) - בין הכשרת מבנה כמעבדה לגידול סם והחזקת 435 שתילים במשקל כולל של 18 ק"ג, נקבע בערעור שהגישה המדינה מתחם ענישה בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, ועל המשיבים נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 8095/17 **סמואל סטרוסטה נ' מדינת ישראל** (26.10.2017) - המבקש החזיק בביתו מספר רב של עציצים המכילים צמח קנאבוס, במשקל כולל של 52.35 ק"ג נטו. כמו כן, החזיק המבקש מספר רב של עציצים קטנים בספוגיות, המכילים צמח קנאבוס במשקל של 611.10 גרם נטו. המבקש אף החזיק כלים ומכשירים המשמשים לגידול סמים. מתחם הענישה נקבע בין 20 ל- 32 חודשי מאסר בפועל. משיקולי שיקום נגזרו על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה מקילה יותר: עפ"ג 26985-08-19 **ארטיום שטנפר נ' מדינת ישראל** (21.11.2019) - המערער שכר לעצמו בית בנשר והסב אותו למעבדה לגידול סם מסוג קנאביס. במעבדה נמצאו עשרות שתילי קנאביס

במשקל של 113 ק"ג. מתחם הענישה נקבע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל. משיקולי שיקום נגזרו על המערער 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובערעור הועמד העונש על 240 שעות של"צ לצד צו פיקוח של 18 חודשים; ת"פ 8843-02-15 **מדינת ישראל פמ"מ נ' שי משה בוז'רנו** (6.4.2017) - הנאשם, יחד עם אחרים, קשר קשר להקים מעבדת סמים. הם שכרו דירה בת 5.5. חדרים וגידלו בה 283 שתילי קנבוס במשקל כולל של כ-92 ק"ג נטו. הנאשם והאחרים חיבלו במונה החשמל והתחברו באופן ישיר למערכת החשמל. מתחם הענישה נקבע בין 28 ל-52 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט חרג ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום של הנאשם. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות;

19. וראו גם ת"פ 2211-11-19 **מדינת ישראל נ' אסף קסטיאל** (10.11.2020) והפסיקה המוזכרת שם - הנאשם שכר נכס בשטח 680 מ"ר, הקים במקום מעבדה לגידול סם מסוכן. הנאשם גידל במעבדה מאות שתילים של סם מסוג קנבוס. בפשיטה של המשטרה נמצאו במקום 500 שתילים במשקל נטו של 55 ק"ג קנבוס. לצורך השימוש במעבדה גנב הנאשם חשמל בשווי כ-172,000 ₪. מתחם העונש ההולם נקבע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

20. לעניין הערך החברתי שנפגע מן העבירה, בעבירות ייצור וגידול סמים מסוכנים, מדובר בהגנה על שלום הציבור מהנזקים העלולים להיגרם מסמים, בין אם מהשימוש בסמים או מהפשיעה הנלווית לשימוש בסמים.

לעניין זה נקבע בפסיקה: **"מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים"** (ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010)). וכן **"...על כל מי שמהווה חוליה מחוליות השרשרת לדעת כי הוא נוטל על עצמו את הסיכון שבנשיאה בעונש המשקף את חומרת העבירות שביצעו ואשר משקף את הנזק שבמעשיהם לחברה"** (ע"פ 2000/06 **מדינת ישראל נ' בנימין ויצמן** (20.7.2006)).

21. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, הוא שכר דירה, רכש ציוד לשם הסבתה למעבדה לגידול סמים ושתל בה עשרות שתילי קנבוס במשקל של 224.4 ק"ג. הנאשם אף יצר חיבור לא חוקי מהדירה אל קופסאות החשמל וגנב חשמל בשווי של כ-171,623 ₪.

אשר לטענת הנאשם כי היה "קוף" ופעל עבור אחר, שאינו מוסר את שמו, בשל חובות כספיים; וכי לא ידע למה תשמש הדירה וגילה רק בדיעבד שהיא משמשת כמעבדה לגידול סם - טענה זו אין לקבל. מבחינת גזר הדין, האמור בכתב האישום בו הודה הנאשם מחייב את הצדדים, ומשהודה הנאשם כי שתל בשישה חדרים בדירה עשרות שתילים של קנבוס, כי גידל בדירה סמים וכי רכש והחזיק בדירה ציוד לגידול סמים, וכן הודה כי יצר חיבור לא חוקי אל מערכת החשמל, אין הוא יכול לטעון כי לא ידע במה מדובר.

לזכותו של הנאשם יצוין כי הסם נתפס טרם הפצתו, כך שבפועל לא נגרם נזק.

22. נוכח כל האמור לעיל, לאור מהות העבירות המיוחסות לנאשם ונסיבותיהן, ובהתחשב בפסיקה הנוהגת - מתחם העונש נע בין 28 ל-50 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם/ חריגה ממתחם העונש ההלם

23. לקולה יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, אשר היה כבן 22 במועד ביצוע העבירות; כן יש להתחשב בהודאתו ובלקיחת אחריות על ידו. עוד יש להתחשב בכך שאין לנאשם עבר פלילי; בקשיים שחווה במהלך מעצרו והשלכות של קשיים אלה; בתקופה בה שהה הנאשם במעצר באזור אלקטרוני; ובפגיעה במשפחתו של הנאשם.

מנגד, הנאשם אינו מקבל אחריות מלאה על מעשיו, כעולה מגרסתו לפני שירות המבחן וגורמים אחרים.

על פני הדברים, עונשו של הנאשם צריך להיקבע קרוב לתחתית מתחם העונש ההולם.

24. במהלך התקופה שמאז מעצרו, החל הנאשם בהליך שיקום. עם מעצרו הפסיק הנאשם להשתמש בסמים. בהמשך, הנאשם החל בטיפול מסודר, הוא משתף פעולה הן עם שירות המבחן והן עם היחידה לטיפול בהתמכרויות, בדיקות שמסר נמצאו נקיות משרידי סם, והנאשם עושה שימוש בכלים שקיבל במהלך הטיפול.

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי אם בית המשפט "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו". בעניינו של הנאשם לא ניתן לומר כי השתקם, אך יש סיכוי שישתקם.

נוכח חומרת העבירות והשלב בטיפול בו מצוי הנאשם כיום, אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן להטלת מאסר בעבודות שירות, אף ששירות המבחן סבור שענישה של מאסר בפועל עלולה לפגוע בהליך השיקום. עם זאת, בהתחשב בסיכוי לשיקומו של הנאשם יש מקום לקבוע תקופת מאסר קצרה מזו שבתחתית מתחם הענישה, ולאפשר המשך שיקומו של הנאשם במהלך תקופת המאסר ולאחר שחרורו.

25. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 24 חודשים, בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם מיום 17.10.2019 ועד ליום 27.5.2020.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת סמים, למעט החזקת סם או כלים לשימוש עצמי בלבד.

ג. הרכוש המפורט בפרק ג' של כתב האישום המתוקן יחולט.

נוכח מצבו הנפשי של הנאשם, מיד עם כניסתו לכלא ייבדק הנאשם על ידי רופא, להתאמת התרופות הנדרשות, ככל שיש כאלה, ולקביעת מקום ותנאי מאסר המתאימים למצבו.

כן יילקחו בחשבון בקביעת מקום המאסר, טענות הנאשם כי בעת שהייתו במעצר הותקף מספר פעמים על ידי עצורים אחרים.

נוכח האמור לעיל, במידת האפשר יעבור הנאשם הליך מיון מוקדם בטרם כניסתו למאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק לשב"ס ולשירות המבחן.

ניתן היום, ט' אדר תשפ"א, 21 פברואר 2021, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**